

Така поставена, задачата подтиква учениците към художествен *разказ-описание*.

Речевите ситуации насочват децата към изразителни изказвания в устна и писмена форма и активизират въображението им. Те доближават изказванията на учениците до естествено излагане на мислите. Така речта става жива.

Поставени в определени ситуации, учениците откликват емоционално и усещат смисъла на речевата си изява. Те започват да се вживяват в ролята си на разказвачи, речта им става образна и по-изразителна.

3. ЕЗИКОВОТО ОБУЧЕНИЕ В 4. КЛАС

В края на началния етап учениците са длъжни да умеят следното:

1. При слушане:

- да разделят изречението на части (брой думи), да разделят думите на срички и звукове;
- да разбират смисъла на съобщението;
- да разбират речта на учителя и съученика, да разбират звукозапис;
- да възпроизведат чутото след две повторения.

2. При говорене:

- да общуват в семейно-битовите и учебните сфери;
- да съставят диалог;
- да разказват за себе си, за семейството си, за другарите си;
- да правят описание на външността на хората или на явления от природата.

3. При четене:

- да четат повествователен и описателен текст от 5–10 изречения с намалени езикови трудности (50–80) думи;
- да преразказват прочетен текст;
- да съставят план на прочетеното;
- да отделят в текста основната идея и тема.

4. При писане:

- да съставят план на съчинението;
- да пишат текст от 3 до 7 изречения;
- да дават писмени отговори на въпроси (5–7) за себе си, семейството, другари.